

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/450/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612206461
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1612206461.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Sádovského a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: X. X.Á., B.. XX. XX. XXXX, X. U. D.. Č.. XX, X., proti žalovanému: XXL Servis Slovakia, s. r. o., IČO: 46 153 837, Nádražná ul. č. 1134/3, Malacky, zastúpený advokátom: JUDr. Miroslav Mojto, Břeclavská ul. č. 3, Malacky, o zaplatenie istiny 312,50 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 01. júna 2015, č. k. 4C/14/2013 - 55, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu 312,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 312,50 eur od 01. 04. 2012 do zaplatenia titulom nevyplatennej odmeny z Dohody o pracovnej činnosti za mesiac február 2012 a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 223 ods. 1, § 224 ods. 1 písm. a), § 224 ods. 2 písm. c), d), e), § 228a ods. 1, 2, 3 zák. č. 311/2001 Z. z. (Zákonník práce), a vecne tým, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď mal preukázané, že sa žalobca so žalovaným nedohodol o výkone práce nad záväzný limit určený dohodou o pracovnej činnosti, ale s tretím subjektom na vykonaní práce vo väčšom rozsahu, ako mu umožňovala dohoda a kogentné ustanovenia Zákonníka práce. Uviedol, že žalobca, ako zamestnanec, uzatvoril so žalovaným, ako zamestnávateľom, Dohodu o pracovnej činnosti dňa 23. 11. 2011, na základe ktorej odpracoval u žalovaného vo februári 2012 spolu 125 hodín, a vznikol mu nárok na mzdu vo výške 312,50 eur podľa prepočtu dohodnutej mesačnej mzdy na počet ním uvádzaných odpracovaných hodín, a napriek tomu, že je v uvedenej dohode uvedené, že strany uzatvárajú dohodu o vykonaní práce, podľa obsahu podstatných zmluvných podmienok, ako aj skutočnosti, že žalobca vykonával pre zamestnávateľa opakovanú činnosť, bola vôľa zmluvných strán uzavrieť dohodu o pracovnej činnosti, ktorá bola ukončená dňa 21. 02. 2012. Poukázal na skutočnosť, že sporným v konaní zostalo, či žalobca odpracoval čas nad maximálny limit dojednaný a prípustný všeobecne záväzným právnym predpisom tak ako uvádzal, a ak áno, na základe akého právneho úkonu a v čí prospech a taktiež, či mu bola vyplatená mzda za mesiac február 2012 a v akej výške. Uviedol, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca pracoval ako vodič vysokozdvížneho vozíka pre žalovaného ako pridelený zamestnanec na prevádzke spoločnosti DUVENBECK Slovensko v hale Slovmatec, Tehelňa 20 v Devínskej Novej Vsi, ako to vyplýva z dokladov o škodovej udalosti, pričom z dohody o pracovnej činnosti je zrejmé, že si jej účastníci dohodli maximálnu dĺžku pracovného

času 10 hodín týždenne, zodpovedajúcu prípustnému rozsahu práce podľa § 228a ods. 1 Zákonníka práce, keď žalobca tvrdil, že u žalovaného v mesiaci február 2012 odpracoval 125 hodín, čo preukázal výkazom spoločnosti DUVENBECK Slovensko s.r.o., avšak na pojednávaní dňa 01. 06. 2015 uviedol, že o rozsahu nad povolený limit a na výplatu finančných prostriedkov nad rámec odmeny dohodnutej v dohode o pracovnej činnosti sa nedohodol so žalovaným, ale s vedúcim zmeny, zamestnancom spoločnosti DUVENBECK Slovensko s.r.o., pričom z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca sa so žalovaným nedohodol o výkone práce nad záväzný limit určený dohodou o pracovnej činnosti, ale s tretím subjektom na vykonaní práce vo väčšom rozsahu, ako mu umožňovala dohoda a kogentné ustanovenia Zákonníka práce. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal svoje tvrdenie, že mu za mesiac február 2012 nebola vyplatená mzda s tým, že z ručne napísaného potvrdenia zo dňa 22. 06. 2012 vyplýva, že žalobca potvrdil prevzatie mzdy za mesiac február 2012, avšak výška vyplatenej mzdy z neho nevyplýva, pričom žalobca nepreukázal ani svoje tvrdenie, že podpísal čistý list papiera pri vzniku pracovného pomeru ako podpisový vzor pre žalovaného. Uviedol, že sa nebolo možné stotožniť s tvrdením žalobcu, že skutkový dej v okolnostiach rozhodných pre prejednávaný spor prebiehal tak, ako ho prezentoval z dôvodu jeho rozporných vyjadrení v priebehu konania, nakoľko tvrdil, že pracoval podľa požiadaviek žalovaného, vždy odpracoval nad rámec hodín podľa dohody, následne, že sa nad rámec hodín dohodol s pracovníkom spoločnosti DUVENBECK Slovensko s.r.o. a nie so žalovaným z čoho je zrejmé, že sa žalobca nedohodol so žalovaným na výkone práce nad záväzný limit určený dohodou o pracovnej činnosti, ale s tretím subjektom a v prípade, ak žalobca vykonával prácu pre spoločnosť DUVENBECK Slovensko s.r.o. nad rámec dojednaný so žalovaným a po dohode so zástupcom uvedenej spoločnosti, mohlo by ísť o nárok z bezdôvodného obohatenia, resp. neplatného právneho úkonu a pasívne legitimovaným subjektom by bola uvedená spoločnosť, ktorá sa obohatila na úkor žalobcu a voči ktorej by mal nárok na obvyklú odplatu, ako by bola odplata za obdobnú pracovnú činnosť, ktorú v danom mieste a čase uskutočnil. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na protichodné tvrdenia žalobcu, ktorý najprv uviedol, že údajný podpisový vzor na čistom papieri podpisoval pri nástupe do práce u žalovaného a zároveň, že na stretnutí pri zimnom štadióne v Dúbravke dňa 22. 06. 2012 podpisoval čistý papier neznámemu mužovi, ktorý sa mu predstavil ako právnik žalovaného, potom zasa tvrdil, že sa stretol so štatutárnym zástupcom žalovaného a neinicioval žiadne konanie pred príslušnými orgánmi v prípade zneužitia ním vystaveného podpisového vzoru alebo signovaného čistého papiera. Uviedol, že pre právnu úpravu dohôd vykonávaných mimo pracovného pomeru v rozhodnom čase platí, že sa na pracovnoprávny vzťah založený dohodami o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru vzťahujú len ustanovenia prvej a šiestej časti Zákonníka práce, avšak práca nadčas a mzda za prácu nadčas podlieha kogentnej úprave tretej a štvrtej časti Zákonníka práce s tým, že ak by aj dospel k záveru, že žalobca odpracoval hodiny nad dojednaný a maximálne zákonom povolený rozsah práce pre žalovaného a na základe dohody o pracovnej činnosti, tak mal v konaní jednoznačne ustálené, že žalobca vedel o tom, že pracuje nad rámec dohodnutého času, mimo žalovaného sa sám dohodol na takejto práci, nerozporoval vykazovanie len maximálne povoleného limitu práce, pričom takýto postup je potrebné považovať za rozporný s dobrými mravmi podľa čl. 2 Základných zásad Zákonníka práce s právnym následkom absolútnej neplatnosti takéhoto dvojstranného právneho úkonu, z dôvodu ktorého neaplikoval § 17 ods. 3 Zákonníka práce, pretože dohoda o nadčasovej práci nebola zamestnancovi na ujmu a nie je možné tvrdiť, že neplatnosť nespôsobil sám a to by na strane žalobcu za danej situácie nezakladalo právo na vyplatenie mzdy za prácu nadčas, ale v dôsledku takejto absolútnej neplatnosti dohody nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spočíva v tom, že poskytol plnenie formou vykonanej práce v rozsahu 85 hodín (125 hodín mínus 40 hodín). Zamietnutie žaloby aj v časti príslušenstva odôvodnil súd prvej inštancie tým, že žalobca neuniesol v konaní dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že mzda za mesiac február 2012 mu nebola vyplatená, keď z vykonaného dokazovania síce mohlo vyplývať, že mu žalovaný vyplatil mzdu oneskorene, avšak sám žalobca nerozporoval tvrdenie žalovaného, že vo výplatnom termíne si mzdu neprevzal a nebolo možné ho kontaktovať aj napriek tomu, že sám uviedol, že sa dostavil do spoločnosti DUVENBECK Slovensko s.r.o. a vyzdvihol si výkaz o odpracovaných hodinách, ale nedomáhal sa výplaty zvyšku mzdy, keď ešte v mesiaci marec prevzal vyúčtovanie mzdy za mesiac február 2012 a potvrdenie zo dňa 09. 03. 2012, pričom výplaty mzdy sa nedomáhal. Poukázal na skutočnosť, že žalobca dňa 06. 06. 2012 podal predmetnú žalobu, ktorou sa domáhal zaplattenia mzdy za mesiac február 2012, avšak dňa 22. 06. 2012 podpísal potvrdenie, že mu mzda za uvedený mesiac vyplatená bola, pričom opak nepreukázal, teda odkedy a akou sumou sa mal žalovaný dostať do omeškania, keď procesnou povinnosťou žalobcu v konaní, je svoje tvrdenia (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010) preukázať. K stranami sporu tvrdenej a preukazovanej škode, ktorú mal zaviniť žalobca dňa 13. 11. 2012 v hale spoločnosti Slovmatec pri výkone práce

tým, že pri nesprávnej manipulácii s nastohovanými paletami prevrátil 6 ks oceľových paliet na vedľa stojace prázdne kartónové palety a poškodil ich uviedol, že okolnosťami vzniku a výšky škody a jej náhradou sa nezaoberal, nakoľko nemajú žiadny právny význam pre rozhodovanie v merite veci, keď žalobca si neuplatnil tento nárok procesnými inštitútmi, či už formou vzájomného protinároku alebo započítania a nakoľko náhrada škody nebola predmetom konania, nevykonal dokazovanie o tvrdených skutkových okolnostiach. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 1, § 150 ods. 1 O. s. p. a vecne tým, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré mu nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, nakoľko v rámci procesnej obrany nepredložil žiadne listinné dôkazy vzťahujúce sa k pracovnému pomeru žalobcu, ako potvrdenie o mzde, výplatné pásky, osobný spis zamestnanca, štatutárny zástupca žalovaného sa jednoznačne nevedel vyjadriť k rozhodujúcim okolnostiam, pretože si nepamätal akú sumu vyplatil žalobcovi a napriek tomu, že v konaní nebolo preukázané, že priamo so žalobcom dohodol výkon práce nad povolený rozsah, dospel súd prvej inštancie k záveru, že mal vedomosť, že žalobca vykonáva prácu pre tretiu osobu nad rámec dohodnutého rozsahu v dohode, ako sa to dalo zistiť z evidencie dochádzky predloženej spoločnosťou DUVENBECK Slovensko s.r.o., z ktorej vyplynulo, že mzdu vyplácal žalovaný na základe evidencie, čím žalovaný porušil ako zamestnávateľ povinnosť uloženú § 224 ods. 2 Zákonníka práce, pretože nevedel evidenciu pracovného času zamestnancov, ktorí vykonávajú prácu na základe dohody o brigádnickej práci študentov a dohody o pracovnej činnosti a tým umožnil porušovanie kogentných ustanovení Zákonníka práce a sťažil tak ustálenie skutkového stavu v prejednávanej veci.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, keď prvoinštančný súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy a svedkyňu N. H. A., ktorá robila výplaty, nevyočul, nevzal do úvahy rozpor vo výpovedi žalovaného aj napriek skutočnosti, že predložil oficiálne doklady. Uviedol, že nie je právnik, iba obyčajný robotník, avšak spravodlivosť by mala byť pre všetkých.

3.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu, ktoré mu bolo doručené dňa 03. 11. 2015, nevyjadril.

4.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, účinný od 01. 07. 2016), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže pre nariadenie pojednávania neboli dané zákonné podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 378 ods. 1 C. s. p. (nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, súd prvej inštancie nerozhodol bez nariadenia pojednávania, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 26. januára 2017 podľa § 219 ods. 3 C. s. p., pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli žalobca a právny zástupca žalovaného upovedomení zákonným spôsobom.

5.

Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účinný do 30. 06. 2016) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

6.

Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7.

S poukazom na citované ustanovenie, prihladnuc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým žalobu žalobcu zamietol.

8.

Podľa § 228a ods. 1 Zákonníka práce, na základe dohody o pracovnej činnosti možno vykonávať pracovnú činnosť v rozsahu najviac 10 hodín týždenne.

Podľa § 228a ods. 2 Zákonníka práce, dohodu o pracovnej činnosti je zamestnávateľ povinný uzatvoriť písomne, inak je neplatná. V dohode o pracovnej činnosti musí byť uvedená dohodnutá práca, dohodnutá odmena za vykonanú prácu, dohodnutý rozsah pracovného času a doba, na ktorú sa dohoda uzatvára. Jedno vyhotovenie dohody o pracovnej činnosti je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi.

9.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predmetom dohody o pracovnej činnosti je príležitostná činnosť vymedzená druhom práce a na jej základe možno vykonávať pracovnú činnosť v rozsahu najviac 10 hodín týždenne. Zákon zakotvuje písomnú formu tejto dohody, čo podmieňuje sankciou neplatnosti, pričom zákonnými náležitosťami dohody sú: dohodnutá práca, dohodnutá odmena za vykonanú prácu, dohodnutý rozsah pracovného času a doba, na ktorú sa dohoda uzatvára. V dohode možno dohodnúť spôsob jej skončenia. Okamžité skončenie možno dohodnúť len na prípady, v ktorých možno okamžite skončiť pracovný pomer. Ak spôsob skončenia nevyplýva priamo z dohody, možno ju skončiť dohodou účastníkov k dohodnutému dňu a jednostranne len výpoveďou bez uvedenia dôvodu s 15 - dňovou výpovednou dobou, ktorá sa začína dňom, v ktorom sa písomná výpoveď doručila druhému účastníkovi dohody. Zároveň je povinnosť viesť evidenciu pracovného času zamestnancov, ktorí vykonávajú prácu na základe dohody po pracovnej činnosti. V dohode o pracovnej činnosti je vylúčená možnosť zamestnávateľa spriemerovať rozsah práce zamestnanca v rámci kalendárneho mesiaca, resp. roka. To znamená, že ak zamestnávateľ dohodne v dohode o pracovnej činnosti vyplatenie aj ďalšej odmeny, je možné túto zamestnancovi vyplatiť. V prípade, že odmena nebola vopred dohodnutá, zamestnanec nárok na túto odmenu nemá.

10.

Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca sa domáha zaplatenia sumy 312,50 eur s príslušenstvom titulom neuhradenia odmeny za vykonanú prácu za mesiac február 2012 žalovaným, ako jeho zamestnávateľom z dôvodu, že dňa 13. 01. 2012 spôsobil pri výkone práce na pracovisku v Hale Slovmatec, Tehelňa 20, Devínska Nová Ves škodu, keď nesprávne manipuloval s nastohovanými paletami a 6 ks oceľových paliet prevrátil na vedľa stojace prázdne kartónové palety, ktoré sa poškodili, z dôvodu ktorého mu žalovaný telefonicky oznámil, že mu odmena za mesiac február 2012 bude pozastavená, pretože zo strany poisťovne mu nebola škoda uhradená.

11.

Z listinného dôkazu predloženého žalobcom je zrejmé, že dňa 23. 11. 2011, ako zamestnanec, uzavrel so žalovaným, ako zamestnávateľom Dohodu o pracovnej činnosti, na základe ktorej mal žalobca vykonávať dohodnutú prácu - vodič vzv, s miestom výkonu práce - Malacky, APP Lozorno, D. N. Ves, s výkonom práce v Slovenskej republike, pričom dohoda bola uzavretá na dobu neurčitú, so stanoveným pracovným časom 40 hodín mesačne, dohodnutou maximálnou dĺžkou pracovného času zamestnanca na 10 hodín týždenne, dohodnutou odmenou vo výške 100 eur mesačne s tým, že odmena za vykonanú prácu je splatná vo výplatnom termíne, ktorý je určený do konca nasledujúceho mesiaca, keď pracovnoprávny vzťah začal dňom 23. 11. 2011 a žalobca bol povinný pri nástupe do zamestnania mať uzatvorené poistenie pre prípad spôsobenia škody zamestnávateľovi.

12.

Z dokazovanie vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobca pre spoločnosť DUVENBECK Slovensko s.r.o., IČO: 35 782 986, Opletalova ul. č. 71, Bratislava v mesiaci február 2012 odpracoval 125 hodín, pričom na odpracovaní týchto hodín nad povolený zákonný limit určený Zákonníkom práce a samotnou Dohodou o pracovnej činnosti zo dňa 23. 11. 2011 sa nedohodol so žalovaným, ale s pracovníkom spoločnosti DUVENBECK s.r.o., Bratislava, s ktorým sa dohodol aj na výplate finančných prostriedkov za túto prácu nad rámec odmeny dohodnutej v Dohode o pracovnej činnosti, keď túto skutočnosť pripustil aj žalovaný, pričom samotné tvrdenia žalobcu ohľadne práce vykonávanej nadčas boli protichodné, pretože najskôr tvrdil, že pracoval podľa požiadaviek žalovaného, pre ktorého vždy odpracoval viac hodín, ako si dohodli v Dohode o pracovnej činnosti a neskôr tvrdil, že sa dohodol s pracovníkom spoločnosti DUVENBECK s.r.o. Bratislava na odpracovaní nadčasových hodín a na odmene za tieto odpracované hodiny, pretože nemal s nikým dohodnutú konkrétnu odmenu.

13.

Odvolačí súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, že pokiaľ žalobca pracoval pre spoločnosť DUVENBECK s.r.o. Bratislava nad rámec dojednaného pracovného času podľa dohody o pracovnej činnosti uzavretej so žalovaným, vznikol by mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak voči uvedenej spoločnosti ako vecne pasívne legitimovanej, keďže proti nej by mal nárok na výplatu odmeny za prácu, ktorú pre ňu vykonal.

14.

Je nutné zároveň poukázať na skutočnosť, že z výplatnej pásky za mesiac február 2012 (č. I. 33 spisu) a potvrdenia zo dňa 09. 03. 2012 (č. I. 34 spisu) vyplýva, že žalobca za uvedený mesiac odpracoval 20 hodín a jeho čistý príjem bol vo výške 30,01 eur, pričom sám žalobca v potvrdení zo dňa 22. 06. 2012 prehlásil, že mzdu za mesiac február 2012 od žalovaného prevzal, aj keď v nej nie je uvedená výška vyplatenej mzdy.

15.

K odvolacím námietkam o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ust. § 132 O. s. p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten - ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napr. § 133, § 134, § 135 O. s. p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého má súd uviesť, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj podrobne a presvedčivo odôvodnil; z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nálezh súdu. Okolnosti namietané žalobcom v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej

požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať stranou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

16.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietol, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

17.

K námietke žalobcu v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy a v konaní nevypočul ako svedkyňu N.. H. A., odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že výsluch tejto svedkyne nebol potrebný, nakoľko na základe výzvy prvoinštančného súdu N.. H. A. oznámila, že pre žalovaného spracovávala mzdy v období od 23. 11. 2011 do 31. 03. 2012 a všetky doklady týkajúce sa nároku a výplaty žalobcu, po ukončení spolupráce odovzdala žalovanému.

18.

Zo všetkých uvedených dôvodov sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odôvodnenie spĺňajúce všetky požiadavky ust. § 220 ods. 2 C. s. p. aj v celom rozsahu poukazuje, a preto tento rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p.

19.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. tak, že žalovanému úspešnému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).